

selv om vi ikke have faaet denne Institution; og i alt Fald synes det mig klart, at en Udsættelse af Lovens Gjennemførelse, indtil vi have faaet den, vil falde sammen med, at Sagen udsættes i særdeles lang Tid. Dernæst maa man ogsaa være fuldkommen paa det Nene med, hvad man egentlig mener, at Opgaven skal være for disse Fredsdommere, om man vil gaae ud fra, at den skal indskrænke sig til, hvad der falder indenfor denne Lovs Omraade, eller om man vil udstrække den videre. Endelig er Fredsdommerinstitutionen af den Besskaffenhed, at det kræver mange Forhandlinger, før der kan være Spørgsmaal om 'at ordne den, og en saadan Ordning maa da i alt Fald, forsaavidt man vil see den gennemført paa en hensigtsmæssig Maade, stee gennem en anden Lov end den foreliggende, ogsaa af den Grund, at det maatte vilde blive anseet for uanstændigt at gjøre Omraadet for Fredsdommerinstitutionen langt videre, end det behøves til dens Gjennemførelse, selv efter deres Mening, som lægge saa særdeles stor Vægt derpaa. Jeg kan derfor ikke Undet end troe, at det, at tage Hensyn til Mangelen paa den omtvante Institution, vil være at komme ind paa en meget uhenigtsmæssig Vej, naar der er Spørgsmaal om det foreliggende Lovudkast. I de Motiver, der fra Regeringens Side have ledtaget saavel det i næstforrige som det i sidste Session forelagte Lovudkast, og i de Udtalelser, som have fundet Sted fra de nedsatte Udvalgs Side, især i den først afgivne Betænkning, foreligger der en saa omhyggelig og fuldstændig Belysning af alle de Spørgsmaal, som dengang bleve bragte frem, at der neppe lader sig noget Yderligere tilføje, og jeg tør ogsaa sige, at i det Mindste en ikke ringe Deel af de Forslag, som med Hensyn til Realiteten idag ere fremkomne, ere af den Natur, at man deri vil have tilstrækkeligt Materiale til Besvarelsen af dem. Der er selvfølgelig ogsaa andre Hensyn, som gjøre, at jeg ialtfald for mit Bedkommende ikke skal indlade mig paa alle de Punkter, som saaledes ere bragte frem, men jeg vil kun bede om det høitærede Things Tilladelse til at dvæle ved nogle ganske enkelte Punkter. Der er et Spørgsmaal, som allerede tidligere har været Gjenstand for en meget omhyggelig og udførlig

Behandling tidligere, og som idag er bragt frem af den ærebe Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgfreds (N. Hage), nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt der bør være een eller tre Dommere. Jeg skal ikke gaae videre ind derpaa, men kun tillade mig den Ytring, at det sikkert til Grund for hans Bemærkninger om det i høi Grad Skadelige for Sagens rigtige Behandling og Fremstyhndelse, der vilde kunne følge af dette Tredommersystem, maa ligge en vis Feiltagelse, idet jeg er nærmest tilbøielig til at troe, at den ærebe Rigsdagsmands Opmærksomhed ikke har været tilstrækkelig henvendt paa den Forandring i Regjeringsudkastet, som har været en Følge af Samarbejde med Udvalget. Herefter vil det vise sig, at Formanden vil komme til at lede Sagens Behandling, at han vil være istand til at fremstyhnde denne og til at affære, hvad der maatte være af den Besskaffenhed, at det enten maa ansees for efter dets Indhold ikke at høre hjemme der, eller ialtfald at ville forarsage Tidsspilde uden at medføre nogen Nytte. Om de to andre Dommeres Medvirkning er der kun Tale med Hensyn til saadanne Spørgsmaal, som ikke staae i Forbindelse med det, hvorfra den ærebe Rigsdagsmand hentebe sin Frygt, men som ogsaa egne sig til en Afgjørelse i Tilstaets Interesse. Jeg troer derfor, at denne Bemærkning af den ærebe Rigsdagsmand ikke turde være paa rette Plads. — Af den ærebe Rigsdagsmand for Svendborg Amts 1ste Valgfreds (Nyholm) er der gjort nogle Bemærkninger med Hensyn til Anklagemagtens Ordning, og det forekommer mig, at de tre forskjellige Forslag, han antybede, ere af den Natur, at der maatte ikke vilde være Synderligt imod at gaae ind paa dem, saafremt Thinget i det Hele maatte ansee dem for heldige. Jeg for mit Bedkommende vil heller ikke have nogen Betænkning ved at slutte mig til de øvrige af Thingets Medlemmer, som maatte erklære sig derfor, men Forandringerne vilde heller ikke være særdeles store, thi der er naturligvis ikke Spørgsmaal om — hvis jeg tør bruge det Udtryk — en vis Rangfølge, men kun om de Sager, i hvilke Anklagemyndigheden skal udøves, saaledes navnlig med Hensyn til at drage en mere bestemt Grændse